CALVINIST-CONTACT

CHATHAM, ONTARIO, APRIL 1, 1953
4TH YEAR OF PUBLICATION NO. 60

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE

HET WONDER VAN DE Messias

Op een avond in 1741 schuifelde een oude, gebogen man lusteloos door een donkere straat in London, Engeland.

George Frederick Handel ging weer op een van de doelloze nachtelijke zwerftochten, die hem tot een gewoonte geworden waren. In zijn geest streden hoop, gebaseerd op het glorierijk verleden, en wanhoop voor de toekomst. Veertig jaar lang had Handel statige muziek geschreven voor de Engelse en Continentaal-Europese adel. Koningen en koninginnen hadden hem met eer overladen. Dan had de hofkliek zich tegen hem gekeerd, jaloerse concurrenten huurden lawaaimakers om de uitvoeringen van zijn opera's te bederven. Handel was in geldnood geraakt.

Vier jaar tevoren had een beroerte zijn rechter zijde verlamd. Hij kon niet lopen, zijn rechterhand bewegen of een noot schrijven. Doktoren hadden weinig hoop voor zijn herstel. Handel ging naar Alix-la-Chapelle om daar de geneeskrachtige baden te nemen. De doktoren waarschuwden hem, dat het levensgevaarlijk kon zijn, als hij langer dan drie uur in het hete water bleef. Hij bleef er 9 uur achter elkaar in. Heel langzaam keerde de kracht terug in zijn verlamde spieren. Hij kon weer lopen en zijn hand bewegen.

In een roes van scheppingskracht schreef hij in zeer korte tijd 4 opera's. Weer werd hij ge-eerd en bewonderd.

Toen echter koningin Caroline, zijn beschermvrouwe stierf, verminderde Handels inkomen weer. Een ongewoon strenge winter volgde en aangezien de theaters niet verwarmd konden worden werden de uitvoeringen afgeschaft.

Handel raakte dieper en dieper in de schuld en verloor meer en meer van zijn scheppingskracht. Hoewel hij nog niet ten volle 60 was, voelde hij zich teneergeslagen oud en moe.

En toen hij alleen in die Londonse straat liep en even stil hield voor een in het donker vaag-omlijnde kerk, kwamen bittere gedachten bij hem op. „Waarom heeft God het toegelaten, dat ik als herboren uit Alix terug kwam, als het enkel maar diende om door mijn tegenstanders opnieuw levend begraven te worden? Waarom hergaf Hij mij mijn gezondheid, als het mij niet meer veroorloofd mocht worden om te scheppen?" En dan volgde de noodkreet uit het diepst van zijn ellende: „Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?"

Diep verslagen keerde hij naar zijn armelijke woonvertrekken terug. Daar vond hij een dik pakket op zijn schrijftafel. Hij verbrak het zegel en scheurde haastig het pakpapier er af. Er zat een libretto in, de tekst voor een concertwerk, „Een gewijd Oratorium".

Handel bromde. Van die verwende tweederangsdichter, Charles Jennens. Er was ook 'n brief bij. Jennens gaf de wens te kennen dat Handel onmiddellijk zou beginnen aan het oratorium en eindigde met de woorden: „De Heere gaf het Woord". Handel snoof verachtelijk. Verbeeldde Jennens zich nu werkelijk dat hij door God ge-inspireerd was?

Handel was geen godsdienstig man. Hij zou altijd minder bedeelden helpen, zelfs als hij het zich eigenlijk niet veroorloven kon, maar hij was driftig, heerszuchtig en maakte links en rechts vijanden. Waarom had Jennens hem geen opera gestuurd inplaats van dat godsdienstig spul?

Lusteloos bladerde Handel het oratorium door en een passage trof zijn oog: „Hij was veracht en de onwaardigste onder de mensen . . . . . Hij zocht naar iemand, die over Hem met erbarming bewogen zou zijn, maar daar was geen mens; evenmin vond Hij iemand om Hem te vertroosten".

Met een groeiend gevoel van geestelijke verwantschap las Handel voort: „Hij vertrouwde op God . . . . God liet zijn ziel niet in het dodenrijk . . .. Hij zal U rust geven".

De woorden begonnen te leven, op te lichten met een diepe betekenis. „Wonderlijk, Raad, Ik weet dat mijn Verlosser leeft . . . . ." „Verheugt U . . . . Hallelujah!"

Handel kon het oude vuur voelen opvlammen. In zijn geest dook de ene prachtige melodie na de andere op. Een pen grijpend, begon hij te schrijven. Met ongelooflijke snelheid vulden de noten pagina na pagina.

De volgende morgen vond zijn trouwe bediende, die na voorspoedige tijden nu ook zijn armoede met hem deelde, Handel gebogen over zijn schrijftafel. Het dienblad met het ontbijt binnen zijns meesters bereik neerzettend, ging hij stilletjes weg. Toen hij om 12 uur terug kwam, was het ontbijt nog onaangeroerd.

Toen volgden zorgelijke dagen voor de oude, trouwe bediende. Zijn meester wou niet eten. Hij nam misschien een stukje brood, om het te verkruimelen en op de grond te laten vallen, onderwijl schrijvend, al maar schrijvend, of opspringend om naar het harpsichord te lopen. Soms liep hij heen en weer, zijn armen rondzwaaiend en uit volle borst zingend, "Hallelujah, hallelujah", terwijl hem de tranen langs de wangen liepen.

„Zo heb ik hem nog nooit meegemaakt", bekende de bediende tegen een vriend. „Hij staart me aan zonder me te zien. Hij zei dat de poorten des Hemels zich wijd voor hem geopend hadden en dat God Zelf daar was. Ik ben bang dat hij op weg is om gek te worden".

Gedurende 24 dagen zwoegde Handel als een bezetene, vrijwel zonder rust of voedsel. Toen viel hij uitgeput op zijn bed neer. Op zijn schrijftafel lag de partituur van de "Messias" — het grootste oratorium dat ooit geschreven werd.

Handel sliep 17 uur lang als een blok. Zijn bediende, die dacht dat hij stervende was, liet de dokter komen. Maar voordat de dokter gekomen was, werd Handel wakker en riep luidkeels om voedsel. Schrokkerig werkte hij een halve ham weg, kwistig bespoeld met vele glazen bier en toen stak hij zijn pijp op. Hij lachte en maakte grappen met de dokter.

Aangezien London hem slecht gezind was, ging Handel naar Ierland. De Lord-Lieutenant had hem een dringende uitnodiging gestuurd. Handel wilde geen shilling aannemen van dit werk; de gehele opbrengst werd bestemd voor liefdadigheid. Het was een Wonder, dat hem uit de diepste neerslachtigheid opgeheven had, het moest nu de hoop van de wereld zijn.

In Dublin repeteerde hij met een dubbel koor. Opwinding steeg naarmate de dag van de eerste uitvoering naderde. Al de toegangsbewijzen waren al spoedig uitverkocht en om meer plaats te maken, werden de dames verzocht zonder hoepels in hun rokken en de heren zonder degens te komen. Op 13 April 1742 wachtten honderden urenlang voordat de deuren geopend werden. Het succes was onbeschrijfelijk.

Na deze triomph wilde ook London de "Messias" horen. En gedurende de eerste uitvoering had een aangrijpend incident plaats. Bij het „Hallelujah Chorus" rees de menigte, het voorbeeld van de koning volgend, overeind en bleef staan tot het eind — een gebruik, dat tot op deze dag in ere gehouden is.

Zolang Handel leefde voerde hij de „Messias" ieder jaar uit. De opbrengst ging steeds naar het Vondelingen Hospitaal. In zijn testament gaf hij de auteursrechten aan dezelfde liefdadigheidsinstelling.

Handel heeft in zijn laatste levensjaren nog menige moeilijkheid gehad, maar nooit meer gaf hij de moed op. Ouderdom verzwakte hem; hij werd blind. Maar zijn geest bleef krachtig tot het laatste toe.

Op de avond van 6 April 1759, (Handel was 74) was hij aanwezig bij een uitvoering van de "Messias". Bij het begin van "The trumpet shall sound", (de bazuin zal klinken) voelde hij zich zwak worden en zou gevallen zijn, als de mensen die naast hem zaten hem niet opgehouden hadden. Vrienden brachten hem thuis en naar bed. Enige dagen later zei hij: „Ik zou graag op Goede Vrijdag willen sterven". En op 13 April, precies 17 jaar na de eerste uitvoering van de "Messias" werd zijn wens vervuld, en verliet George Frederick Handel's ziel het broze lichaam. Maar zijn geest leeft in de „Messias", de overwinning van hoop over wanhoop.

De uitvoering in London's Albert Hall op Goede Vrijdag is nu een traditionele deel van de Paasviering. In de „Messias" heeft Handel een fakkel ontstoken, die de wereld rond gedragen zal worden om licht te brengen in de donkere plaatsen der aarde zolang als stemmen zich in gezang kunnen verheffen, ogen zich kunnen heffen naar het gebergte en harten kunnen hopen.

(Bovenstaand artikel werd vertaald en ingezonden door Mrs. C. Jaarsma, een van de leden van de Vrouwenvereniging „Dorcas" te Trenton.)

Condenced and translated from Christian Herald, by special permission of the author Doron K. Antrim.

CALVINIST-CONTACT
Holland-Canadian Magazine
Issued every 1st and 15th of the month.
Published under auspices of the Chr. Ref. Immigration Societies in Canada

Managing Editor Rev. John Gritter, 148 Wharncliffe Rd., N., London, Ont.

Contents: All matters for publication should be sent to the office of the Managing Editor, Box 234, Chatham, Ont.

Business Manager: John Vellinga, Box 234, Chatham, Ontario

Subscriptions and advertising: Send all subscriptions, renewals and advertising to the office of the Bussiness Manager, Box 234, Chatham, Ont. Subsciptions $3.— a year in advance

Printers:The Mercury Press, Chatham, Ont.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa

Hoe onze familie en vrienden naar Canada kunnen komen

De fieldagenten onzer organisatie zijn steeds op de hoogte met immigratie-regelingen, beide in Nederland en Canada. Het is uw voordeel om zich tot hen te wenden, zij staan gereed om U hierin te helpen.

Hieronder volgt een lijst met namen en adressen van de fieldman in Canada:

British Columbia:
A. DE JONG, 1714 Nanaimo Street, New Westminster, B.C.
J. PRINS, Beverley, Alta.

Alberta:
B. NIEBOER, Iron Springs, Alta.
H. A. WIERENGA, 11323—111a Ave., Edmonton, Alta.
H. J. TEN HOVE, Blackfals, Alta.

Manitoba en Saskatchewan:
TOM POLET, Lot 131, St. Anne's Road, P.O. Genthon, Man.

Ontario:
J. VELLINGA, Box 234, Chatham, Ont.
HAMILTON OFFICE, 279 Bay St. S., Hamilton, Ont.
C. STEENHOF, 31 Crane Ave., Weston, Toronto 15, Ont.
J. VANDER VLIET, 304 Dundas St., W., Trenton, Ont.
L. VANDEN BERG, Box 92, Brockville, Ont.
D. J. MAAT, Will's Nursery, Vickers Heights, Fort William, Ont.

Editorials

DOOR JOHN GRITTER

Van onderen op

Van al de problemen waarvoor we hier in Canada komen te staan is dat van de Labor Unions in de laatste tijd bijzonder op de voorgrond gekomen. Dat is ook geen wonder: velen van ons volk komen daarmee onmiddellijk in contact en de vraag welke gedragslijn we in dezen hebben te volgen is daarom urgent. Een van onze kerkeraden hier in Ontario vroeg al spoedig de classis om advies met betrekking tot de roeping van de kerkeraad in dezen. Zo kwam de zaak eerst op Classis Ontario, daarna op de drie daaruit ontstane Classes, ontstond een levendige discussie en kwam men tot definitieve besluiten om de Synode voor te leggen. Ook op andere vergaderingen wordt hierover druk gehandeld: nog pas vroeg een van onze jongens, die daarover een inleiding moest geven in de jeugdvereniging, om geschikte stof. In ons blad is de kwestie reeds geruime tijd aanhangig. Brieven door schrijver ontvangen getuigen dat hierover onder ons veel gedacht en gesproken wordt.

Ook wij hebben daarover wel enkele dingen in de pen; beter: in de schrijfmachine.

En dan willen we beginnen met eerst sommige grondbeginselen die ons hebben te leiden kortelijks aan te geven.

Mogelijk oordelen sommigen dat dit niet eerst nodig is dat ons volk met de beginselen voldoende op de hoogte is en de betekenis en de belangrijkheid daarvan wel gevoelt, dat we dus de kennis van die beginselen wel kunnen veronderstellen en ons alleen hoeven toe te leggen op de vraag hoe onze beginselen hier practisch toe te passen.

Tot op zekere hoogte kunnen we daarin wel meegaan. We zullen niet beweren dat die kennis van beginselen bij ons volk ontbreekt. We onderschatten de ontwikkeling van ons volk niet. Men heeft over het algemeen veel geprofiteerd van wat men in Nederland mocht genieten. Velen kunnen op dat gebied meespreken.

Toch zijn we van overtuiging dat een korte samenvatting van beginselen ook in dezen niet moet ontbreken. Gelukkig hoeven we die niet geheel van nieuws op te diepen. We kunnen rijk vrucht trekken van wat voortrekkers hebben mogen doen. Maar een korte vaststelling van de leidinggevende gedachten die we in dezen hebben te volgen komt ons voor niet alleen wenselijk maar zelfs noodzakelijk te zijn.

Ten eerste: Er komt eigenlijk nimmer een tijd dat men de kennis van de grondgedachten die ons hebben te leiden kan veronderstellen, zodat men er niet meer over hoeft te spreken. Men moet ze min of meer geregeld gebruiken of men verliest ze. Dat is de betekenis van het woord van onze Heiland: van diegene die niet heeft— dat is dan: die niet gebruikt wat hij heeft— zal genomen worden ook wat hij heeft. Men kan waarheden, beginselen, niet netjes weg zetten ergens in een kastje om ze dan bij gelegenheid weer eens voor de dag te halen, wanneer men ze nodig heeft. Men moet ze telkens voor de aandacht hebben, men moet er geregeld uit leven of men raakt ze kwijt. Dan is onze actie niet meer bewust principieel. Dan verliezen we geleidelijk ook de echte bezieling. Daarom blijven we de Catechismus preken hoewel velen onzer die zo goed kennen. Zo blijven de centrale waarheden voor ons levendig. Dan is het wel fijn als dat gebeurt met wat afwisseling, op een frisse manier, maar het blijven toch in de grond dezelfde waarheden. Zo ook, willen we hier een krachtige actie voeren, dan moeten de beginselen ons gedurig voor ogen staan.

Verder: Onze actie is een nieuwe actie althans in dit land en voor ons volk in dit land. Dan moeten we trachten van meet aan hecht, zuiver, te bouwen. We moeten weten dat we op vaste grond staan, dat God het van ons eist, dat we uiteindelijk niet anders kunnen en mogen. Als we daar niet zeker van zijn moeten we niet beginnen. Dat moeten we eerst weten: moet het? Dat moet Gods Woord voor ons uitmaken. Dat moeten de grondbeginselen bepalen. Daarom moeten die ons duidelijk voor ogen staan.

Dan ook: In de besprekingen over deze dingen dusver heeft zich een eigenaardig verschijnsel voorgedaan. Eigenlijk hadden we verwacht dat al onze immigranten, nagenoeg als een man, nadruk zouden leggen op de noodzakelijkheid van een eigen organisatie op sociaal gebied. Gezien de actie reeds jaren in Nederland gevoerd en de algemene deelname daaraan, hadden we stellig verwacht dat er over de kwestie van eigen Christelijke vakorganisaties of aansluiten bij de bestaande labour unions onder ons haast geen verschil van inzicht zou zijn. Dat is niet uitgekomen. Terwijl sommigen beslist kiezen voor eigen vakvereniging zijn er ook die er nadruk op leggen dat we ons bij veel dingen hier moeten aanpassen, dat we toch ook moeten eten, dat we nog te zwak zijn om iets te beginnen, etc. We ontvangen brieven die sterk pleiten bv. voor vrije Christelijke scholen, maar die voor eigen actie op sociaal gebied niet voelen, die dat beschouwen als hopeloos, en zo meer. Voor ons die uit de States komen is dat wel heel interessant: dezelfde debatten, die we daar hoorden, krijgen we nu hier te horen met precies dezelfde argumenten in nagenoeg dezelfde woorden. Inderdaad wel interessant. Maar dat doet ons vragen: Is het inderdaad met de kennis van de beginselen onder ons volk wel zo flink gesteld? Hoeveel zouden er zijn die ze werkelijk verstaan? En zijn ze dan werkelijk voor ons bewustzijn beginselen, dat is, wortelgedachten, genomen uit Gods onfeilbaar Woord, die, hoewel in menselijke formulering, uitdrukking zijn van Zijn denken en van Zijn wil en daarom voor ons regel-aangevend, die altijd dezelfde blijven en die universeel zijn en daarom overal gelden met dezelfde kracht? Of moeten de practische omstandigheden aangeven of ze geldig zijn of niet? Een soort gelegenheidsbeginsel dan? Maar dan zijn ze geen beginselen meer. Het lijkt ons niet ondienstig eerst nog wel eens even rekenschap te geven: waarop moeten we onze actie bouwen? Moet het, of hoeft het niet als het te moeilijk is?

En eindelijk: Deze actie wordt een heel moeilijk werk. Het zal tegen de stroom op gaan. Daar zal veel tegenstand zijn. Allerlei ontmoedigende ervaringen zullen soms de moed om toch vast te houden bedreigen. Wat zal dan onze steun zijn, onze drijfkracht? Dit, dat we staan op Gods Woord, dat Hij het wil, en dat we dan ook op Zijn hulp en zorg mogen rekenen. Dan moeten we ons wel terdege bewust zijn waarop we onze actie baseren.

Daarom dan: Van onderen aan. Zij het dan beknopt. Daarover meer de volgende maal.

Wacht U voor Zondagsarbeid

Een lezer dringt er op aan dat in ons blad gewaarschuwd zal worden tegen Zondagsarbeid. We hebben dat voor dezen eigener beweging ook wel gedaan, doch doen het gaarne opnieuw. Ieder gevoelt dat hier een groot gevaar ligt. Nu het buitenwerk spoedig weer in volle gang zal zijn, komt dit weer bijzonder naar voren.

Bekend is dat een zekere mate van werk op de Dag des Heeren nodig en daarom geoorloofd is, nodig omdat er in de Schepping zoals God die daar heeft gesteld zekere dingen zijn die moeten gebeuren. Ook tot onderhoud van de eredienst zijn sommige werkzaamheden onvermijdelijk zal alles met stichting verlopen. Wat meer is dan dat is in elk geval twijfelachtig en wellicht ongeoorloofd.

Onnodige arbeid op de rustdag woelt om een scheppingsordinantie Gods dat er zes dagen van werk en een dag van rust zullen zijn.

Het tornt aan het welzijn van de mens die daarop aangelegd is en een dag van rust nodig heeft voor zijn lichamelijk en geestelijk welzijn.

Het is een belediging van onze Heere Jezus, die de eerste dag door Zijn opstanding 'n bijzondere betekenis gegeven heeft, raakt het hart van de Christelijke religie.

Het verhindert het geregeld bijwonen van de diensten waarin de middelen der genade van Godswege worden bediend.

Het is funest en een van de zekerste middelen om de Christelijke religie en de Christelijke kerk te verwoesten.

Houdt dus de wacht bij de wekelijkse dag van rust.

Let op de eerste beginselen. Denk er om wanneer ge een contract aangaat. Wees gewillig u te geven voorzover dat kan en mag; wees redelijk in uw eisen. Maar zorg dat de sabbatsrust erkend wordt. Houdt dat uw kinderen voor. Wijst anderen daar op.

En dan Zondag naar de kerk. Als het even kan tweemaal. Niet nalatig zijn daarin, maar getrouw gebruik maken van de middelen die God geeft en Hem eren op Zijn dag en Jezus onze Heiland naar Wien we deze dag noemen de Dag des Heeren.

Zo heeft God het ons in Zijn Woord gegeven.

Zo heeft de Christelijke kerk waar ze bloeide het steeds onderhouden.

Zo is ook onder ons steeds de regel geweest.

Dat is een van onze bolwerken die we met hand en tand moeten verdedigen.

Bewaar de dag des Heeren!

TWEEDE CHR. MANNENVERENIGING TE TORONTO

In de Westerkerk te Toronto kwam het Donderdagavond, 12 Maart, tot oprichting van een Tweede Chr. Mannenvereniging.

Na schriftelijke stemming werd het bestuur als volgt samengesteld:

Voorzitter, broeder Hofland;

Secretaris: broeder Oosterwijk;

Penningmeester: broeder K. Kuipers.

De nieuwe vereniging werd gedoopt „Schrift en Belijdenis", zal om de veertien dagen vergaderen in de Westerkerk en besloot zich aan te sluiten bij de Bond van Christelijke Mannenverenigingen in Canada.

G. DIEMER

Paul De Koekkoek:

Van het Kerkelijk erf

NEIGHBORHOOD MISSION: II

Our methods All Wrong?

The Rev. Van Baalen has spoken his mind on neighborhood missions. The method we employ is wrong for several reasons, and pretty well without fruit. In my previous article it was intimated that the method of the neighborhood mission is essentially right, although not necessarily the only one.

The process of mission to branch church and branch church to "full" church has not been shown wrong or necessarily barren, although, naturally, is could easily be killed off. That process was the program for West Jasper Place Mission which is one of the "exhibits'" in the argument ot brother Van Baalen.

Touching briefly on that particular case, I would note that if now evangelical churches are "cashing in" on our work by including people to join their churches upon easier confession of faith than our church knows of, the basic objection to the neighborhood mission has been answered. I find herein an implied admission that our basic mission approach was right, and NOT favoring two types of Chr. Ref. services. And that suggest that there should not be a retraet but an advance,—to hold the fort instead of surrendering it to those of the "easier ways".

Similarly, if the distance from the home churches is "'too great' for carrying on of N.M. work, it certainly is too great for mission subjects to attend those home churches. Then a local gospel center must be made available.

The Edmonton situation is presented as one of the many. Arguments against it are directed against other missions also. Among them there is the adverse effect of N.M. work on the home church. Young promising members are teaching Sunday School and Bible classes while they should have been in the church to hear the minister expound the Catechism. With all respect for that catechism sermon, I wish that all church members were "prophets" in this respect. I believe that mission workers will get just as much "take home pay" in spiritual values with their kind of onceing as full-time "idlers" in these things. Their "in service" training will take care of that.

Then there is that virtual caricature of scheduled attending of church members at the missions. No doubt, they and their reasons for attending the N.M. cannot always pass the grade, but is that so much better with attendance at the home churcn who will not serve at the mission? My own experience has been that these scheduled cals at the mission were spiritually refreshing, and for others served a good purpose.

Moreover, is it fair to present N.M. work almost exclusively as the result of over-emphasis on "Neerlands bloed?" The broad approach with fraternal contact and recognition is not less but perhaps more found in the neighborhood mission than there where they are brought into the church without the N.M. service.. Not narrow separation but necessary gradual spiritual growth in Christian truth and life is the purpose and method of the proper neighborhood mission. Happily, that objective has not been in vain.

Rev. Van Baalen considers the fruits of these missions very meagre. I also wish that they had been more. However, the editor of The Banner, in his revealing article of Feb. 6, has shown that there have been surprisingly worthwhile results. Some 165 members have been added to the Grand Rapids churches in 4 years by the activities of the missions. Rev. Van Baalen thought wrong and barren. These are tabulated fruits, but who knows how much fruit will be found among the hundreds of children attending bible classes at these missions? They may well constitute the substrata on which Chr. Reformed Churches will be built in the future. On the other hand, there may be N.M. which appear quite barren, but this could be due to lethargy in the supporting (?) churches, wrong leadership, and disparaging remarks in the direction of those who would rather go out to "bring them in", than stay in without reaching to those without. Lack of power in the home church is more likely due to lack of N.M. work than too much of it. Until we are really certain that there is another way, a better way, and that the only one, let us continue active in the known and proven way. This "outside" work is also building the church within.

Immigrantenkerk en Immigrantentaal

door A. DE JAGER II

Laten wij eerst even iets zeggen over een klacht van velen, die onderscheid maken tussen het „gewone Engels" en het „Engels in de kerk". Zij zeggen: De dagelijkse omgangstaal kunnen we goed verstaan, maar 's Zondags in de kerk horen we heel ander Engels; dan zijn er een heleboel „zware" woorden, die we niet thuis kunnen brengen.

Tegenover deze klacht valt op te merken, dat er in wezen geen verschil is tussen het Engels van iedere dag en het Engels op de kansel, althans wanneer de prediker er geen aparte „tale Kanaans" op na houdt.

Wel is er verschil tussen de spreektaal en bijvoorbeeld de „King James Version" van de Engelse Bijbel, maar dat kunnen we hier buiten beschouwing laten, omdat het hier gaat over het taalgebruik in de prediking anno 1953.

Vanwaar nu de onjuiste klacht over het twee-erlei Engels, het Engels van de straat en het Engels van de kansel? Wel, in de dagelijkse omgang met Canadezen heeft de immigrant de meest voorkomende woorden geleerd, en hij kan zich daarmee redden. Maar in de kerk hoort hij een groot aantal nieuwe woorden, die op de farm en in de winkel nooit gebruikt werden. Woorden als salvation, redemption, resurrection, revelation, om maar enkele te noemen, zijn aanvankelijk moeilijk te verstaan voor hem.

Maar zoals hij door het telkens weer opnieuw horen van bepaalde woorden en uitdrukkingen zich al iets van de vreemde taal heeft eigen gemaakt, zo zal hij ook Bijbelse woorden des te beter gaan verstaan, naarmate hij ze veel en geregeld hoort. Hoe meer Engelse kerkdiensten, des te minder klacht over het vreemde Engels op de preekstoel!

We zitten hiermee midden in de kwestie: Is het wel gewenst, om in de immigrantengemeenten de Engelse diensten geleidelijk in aantal te vermeerderen?

Het grote bezwaar van velen, vooral ouderen, is natuurlijk: We hebben niets aan zo'n dienst, want we verstaan er niets van.

Hoe belangrijk dit bezwaar ook is, toch mag dit geen reden tot uitstel van Engelse kerkdiensten zijn.

Want in de eerste plaats, en dit betreft het persoonlijk geestelijke leven: Ook in een Engelse dienst, die door velen nog niet wordt begrepen, wil de Heere aan allen een zegen bereiden, de zegen, die bestaat uit het met blijdschap aanschouwen van Christus' genadewerk in Zijn kerk.

Ge zit daar temidden van uw broeders en zusters, die uit genade met u mogen behoren tot de gemeenschap der heiligen. Wat is het een goed ding, om samen met hen te mogen verkeren in Gods huis, om daar te zien de geloofsgemeenschap van hen, die geheiligd zijn door Christus' bloed, de gemeenschap van zondaren, die ondanks hun zonden door de grote Herder zijn vergaderd tot Zijn kudde, en die, o wonder!, ook in dit grote en vreemde land weer zijn samengebracht tot Christus' Kerk zonder te verdwalen! Dit is zo groot en zo heerlijk, dat we daarom alleen al niet graag de kerkdienst willen missen, ook al is die in een vreemde taal.

Jammer, dat allen de Engelse preek nog niet vatten, o ja, dat blijft een gemis. Maar hoeveel is al vergoed door het aanschouwen en het beoefenen van de gemeenschap der heiligen. „Hier weidt mijn ziel met een verwond'rend oog!"

Zo wil de Heere ons in elke eredienst een zegen geven door het tonen van de vergadering van hen, die uit genade gelovigen zijn. En wanneer iemand na de be-eindiging van een Engelse dienst nog zou zeggen: Ik heb er niets aan gehad, dan ligt dit aan hem zelf!

In de tweede plaats: Denkt aan uw kinderen! Alle ge-immigreerde ouders ontdekken al gauw met verbazing, dat hun kleine kinderen zonder enige moeite en inspanning de Engelse taal overnemen. Ze zijn er zich veelal niet eens van bewust, dat ze bezig zijn een taal te leren. De overgang van de ene taal tot de andere levert geen enkele moeilijkheid op bij de kleintjes. En straks gaan ze naar school. Daar ontvangen ze onderwijs natuurlijk in de landstaal. Tenzij de ouders thuis de Hollandse taal blijven gebruiken tegenover de kinderen (en het is zeer gewenst om vele redenen, dat onze kinderen het Hollands niet vergeten), spreken de kinderen op de duur nog maar een taal: de Engelse. In ieder geval is het niet te vermijden, dat de kinderen deze taal beschouwen als hun taal.

De kinderen verstaan dan nog wel het Hollands of het dialect, dat hun ouders thuis spreken, maar een preek in de Hollandse taal ligt hun niet meer. Bij hen zal komen dezelfde klacht ten aanzien van het Hollands, die thans vaak gebezigd wordt met betrekking tot het Engels: Het gewone Hollands verstaan we nog wel, maar niet meer het „Hollands" van de preekstoel. Wanneer wij als kerk straks in deze situatie komen — en dat is onvermijdelijk — zal het een ramp betekenen, wanneer onze kinderen geheel en al Canadezen zijn geworden, terwijl hun kerk een Hollandse kerk gebleven is. Zo'n kerk zal haar jeugd afschrikken en afstoten. Het zal een wekelijks weerkerende last zijn voor de jongeren, om zich te scharen onder een Hollandse preek. De kerk, die Hollands gebleven is, zal het zichzelf moeten verwijten, wanneer zij dan de greep op de jeugd kwijt raakt, en wanneer de jeugd de kerkdiensten gaat verzuimen, of in het meest gunstige geval de kerkdiensten gaat bezoeken van andere denominaties, waarin veelal het modernisme hoogtij viert. Daarom behoeft het geen verder betoog, dat het een levensvoorwaarde is, dat ze zich meer en meer aanpast aan de taal des lands. Ouderen, die misschien het Engels nooit meer goed leren verstaan, zullen in deze zaak als Christenouders bereid moeten zijn, om een offer te brengen terwille van hun kinderen, door zich uit te spreken voor Engelse kerkdiensten in de immigrantengemeenten.

Het derde argument, dat we moeten aanvoeren ten gunste van Engelse kerkdiensten, is gelegen in de roeping van de Kerk.

Christus heeft Zijn gemeente opgedragen het Evangelie te prediken aan alle creaturen. God zelf roept de gelovigen tot zending en evangelisatie. En bij het navolgen van deze roeping moeten we steeds en allereerst dicht bij huis beginnen: inwerken op onze omgeving; als kerk een lichtend licht en een zoutend zout zijn daar waar de Heere onze gemeente heeft gevestigd. Daartoe moet de kerk zich kunnen bedienen van de taal des lands. Dit is de voornaamste reden, waarom iedere Christelijke immigrant zich moet toeleggen op het Engels. Iedere gelovige immers heeft de plicht om te getuigen van zijn Heiland en Heer! En niemand kan dit in Canada of in de States behoorlijk doen, wanneer hij niet de taal kent. Wanneer onze kerk en haar leden het volk niet aanspreekt in zijn eigen taal, dan blijven kerk en kerkgangers vreemden voor het volk. Dan kunnen we op zijn hoogst nog collecteren voor zending en evangelisatie, maar zelf nemen we er geen werkzaam aandeel in. Onze Hollandse kerk is dan een ge-isoleerde gemeenschap, en tot onvruchtbaarheid gedoemd. Zelf heeft zij dan slechts levensvatbaarheid gedurende een geslacht van immigranten en verder niet. Daarom is het niet alleen zondige ongehoorzaamheid, wanneer onze plaatselijke Christian Reformed Church niet zo gauw mogelijk Canadese kerk wordt, maar eveneens snijdt zij haar eigen hartslagader door, wanneer zij zich begeeft in een eigenwillig „Hollands" isolement.

Wat zal het heerlijk zijn en Gode aangenaam, wanneer de taal-barricade tussen ons en de burgers van het land verdwenen is. Persoonlijk heb ik het al meermalen als een onaangenaam iets ervaren, dat er Canadians waren in de kerkdienst, terwijl ik in het Hollands moest preken, of terwijl ik in het Engels preekte, maar terwille van de vele Hollanders, die er niets van verstonden, bijna iedere zin moest terugvertalen in het Hollands. Maar als de taalmoeilijkheid geleidelijk aan verdwijnt, verdwijnen deze ervaringen gelukkig ook, evenals de ervaringen van veel immigranten, die zich om Christus' wil bezeerd gevoelen, wanneer zij Canadians horen vloeken dat het kraakt, maar erbij staan met de mond vol tanden, omdat ze niet weten, hoe zij hiertegen getuigen moeten in de Engelse taal!

Aan het eind van dit artikel wil ik alle Christian Reformed immigranten nog zeggen, dat ik van harte hoop, dat door deze bescheiden bijdrage velen, die bezwaard zijn over 't Engels in de immigrantenkerk, hun afwijzende houding mogen herzien; of liever, dat zij bezwaard blijven over zichzelf, zo lang zij het Engels niet voldoende machtig zijn, om in die taal een preek te beluisteren of van Jezus Christus te getuigen.

Misschien ten overvloede moge er nog aan herinnerd worden, dat dit artikel geschreven is door iemand, die zelf immigrant is en nog maar anderhalf jaar in Canada vertoeft, iemand, die zelf de taalmoeilijkheid bij ervaring kent, vooral omdat het maken van een Engelse preek hem tweemaal zoveel moeite kost als het maken van een Hollandse, en omdat het houden van een Engelse preek hem drie-maal zoveel zorgen baart als het houden van een Hollandse.

Ja, we komen allen in aanraking met de moeilijkheden van het Engels, niet het minst op kerkelijk terrein. Maar we moeten er met elkaar doorheen, terwille van onszelf, terwille van onze kinderen, terwille van onze naaste, die we voor Christus moeten winnen!

TABER, Alberta

Classis Hamilton

REV. E. KOOISTRA

Geachte redactie:

Rev. Gritter vroeg mij wat nieuws en hier is wat ik heb van de Classis Hamilton en dies meer van Canada. Ik wil over enkele vergaderingen spreken die ik bijgewoond heb.

1. Wij hielden verleden avond een biddienst voor de noodlijdenden in het geteisterde Nederland en de kerk was overvol. De collecte bedroeg ongeveer vijf-honderd dollars. Ons hart gaat uit naar die noodlottige mensen. Laten wij zoveel doen mogelijk.

2. Ik wil ook wat zeggen over de Youth Rally die op de 25ste Nov. te Brampton werd gehouden, alwaar er een ruim duizend jongelieden vergaderden. In weerwil van het slechte weder was er een heel goede opkomst en een flink program werd gegeven door de jeugd. Het verblijdt ons dat onze jeugd zich zo interesseert in de kerkelijke en geestelijke dingen. Als het zo maar met onze jeugd blijft, maar dan moet men meer doen dan een paar meetings per jaar beleggen.

Dan moeten de leraars ook meer doen dan te schitteren door afwezigheid op zulk een belangrijke vergadering als deze was. De jeugd heeft hun aller steun nodig. Men is niet onwillig om te helpen maar de kerkeraden houden onze leraars te druk met andere dingen. Er zijn zo vele en belangrijke zaken die behandeld moeten worden. Men verbiedt de jeugd dit en dat en nog wat. Men mag aan geen wereldse vermakelijkheden mee doen. En ook terecht, maar geeft men hun ook wat in de plaats? Er is een verkeerde neiging dat de jeugd vergaderingen en societies wat te zelfstandig willen optreden zonder toezicht en samenwerking met de leraars en de kerkeraden. Dat kan zo niet langer. Dat loopt spaak. De jeugd is eenvoudig te jong en onervaren om zonder toezicht van kerkeraad en zonder leiding van de leraar te willen voortgaan. Vroeger waren de jongens en meisjes ouder. Thans zijn de leeftijden gedaald en is er meer opzicht en leiding nodig van de leraars. En ik heb ook de indruk gekregen dat sommige van de Youth Leiders hiermee niet genoeg rekening houden, noch de kerkeraden. Er zijn maar al te veel kerkeraadsleden die zo ingenomen zijn dat zij leden van de kerkeraad zijn dat zij niet meer doen dan zich baden in de zogenaamde glorie van hun ambt. En dan moet de gemeente bij het bouwen van kerken ook voldoende rekening houden met de eisen van de jeugd.

Men zou zorgen voor grotere vergader en feestzalen voor de jeugd. Men wil dat men van de straat af blijft en uit de „Taverne", uit danszalen en de movies, maar bouwt men er ook gerieflijke vergaderplaatsen voor de jeugd? of is het maar: „gaat heen en wordt warm?" De Rally day program was goed en het was een schitterende avond en de jongelui hebben prima gedaan.

DE TWEEDE VERGADERING

daar ik even over wou schrijven is de Classis Hamilton. Wijlen Classis Ontario is niet meer. Moeder stierf toen haar drie lingen geboren werden. Deze waren al lang verwacht met goedkeuring van Synode en naar het plan van de Classis. Dit was dan de laatste algemene vergadering der Classis. Men had de gehele dag vergaderd om zaken van algemeen belang en om regelingen te stellen voor de scheiding. Na Supper vergaderde iedere groep apart en toen was het gebeurd — van een, drie classes. Het moest, om de snelle aangroei van het getal gemeenten. Het deed wat weemoedig aan, dat scheiden van broeders, die zo nauw samen hadden gewerkt, die moesten nu apart. Dit was het beste voor de kerk.

De Classis van Central Ontario was niet tevreden met de benaming.. Men koos de naam van CLASSIS HAMILTON. Wij waren er voor om de Classis te hernoemen met de naam van NIAGARA CLASSIS omdat deze omgeving zo nabij het wereldberoemde wonder der Schepping van de Niagara Falls is. Maar ofschoon men wel erkende dat die naam beter en mooier, toepasselijker was, was men bevreesd dat men beticht zou worden WEDERDOPERS te zijn. En men verwacht dat de tijd niet ver af zal zijn dat er weer verdeling moet plaats hebben dan kunnen we de naam Niagara gebruiken.

Classis Hamilton (en met Hamilton is de bedoeling niet dat wij in deze classis allen Hamiltonians zijn. Zo hoog zijn wij allen nog niet gevorderd. Hamiltonians kunnen renpaarden wezen. De vermaarde DAN PATCH wiens geboorteplaats nabij Chester N.Y., dichtbij Goshen's Gemeente was, was ook een Hamiltonian. Wij in Canada willen liever denken aan Alexander Hamilton, die Secretaris van de Treasury was in de regering van George Washington, en die de gave had om zo machtig veel geld te verzamelen, hetwelk wij ook hopen van deze Hamiltonians onzer Classis.) Daar men niet klaar kon komen op de avond van de eerste vergadering was er besloten de 14e Januari weer te vergaderen. Dit is ook geschied en op beide Classes zijn dingen besloten de belangrijkste van welke ik hier verslag geef.

De eerste voorzitter der Classis was Rev. Brondsema en de tweede Rev. Andre. Door de Classis gekozen zijn de volgende: Rev. G. Andre voor curator; Rev. J. M. Dijkstra voor Board of Foreign Missions; Synodale Dep. ad Examina Ds. Persenaire; Classicale Committee Revs. Andre, Brondsema, Kooistra; Studie Fonds Rev. A. Folkema en Rev. J. Vander Meer en Elder Tigchelaar; Classicale Home Missions Committee Revs. Spoelhof, Persenaire en Elder Vander Zwaag. Lid van de generale Home Mission Com. Persenaire. Rev. G. Andre is Classicale Penningmeester en Rev. Kooistra Stated Clerk. Rev. T. C. Van Kooten is secundus curator, secundus stated clerk en secundus voor alle drie der Cl. Committee Rev. Folkema is secundus voor de Board of foreign missions; Rev. Spoelhof voor de Gen. Home Missions Com.

Besloten om een contact-commissie van alle drie Classes te vormen indien de andere Classes daarmee instemmen. Er moet beter regeling gemaakt worden waarlangs men hier een Leraar uit Nederland kan beroepen. Hier is misverstand en verschil van opvatting wat wel de juiste methode is van beroepen. Moet men de Deputaten ad examina van de verschillende naburige classis vragen om toestemming of heeft deze Contact Commissie dat recht en die macht. De Synode had regeling moeten maken met de Geref. Kerk in Nederland dat dat beroepen gemakkelijker wordt. Als wij volle erkende zusterkerken zijn en zonder meer de attesten van de leden aanvaarden waarom kan men dan zonder meer niet wederkerig leraars beroepen?

Twee studenten: Mr. Arend Rumpf en Mr. Geert Folkerts werden aangenomen als kas-studenten. Naar verzoek van Jarvis werd een overture naar de Synode verzonden om het examineren van de Candidaten of liever studenten van het seminarium te verplaatsen van de Synode naar de Leraars van het Curatorium omdat dit veel kostbare tijd zou besparen voor de Synode. Ook zal de Synode gevraagd worden ook betere

regelingen te stellen voor de Immigratie Committee dat er meer samenwerking met de gemeenten en verantwoordelijkheid aan de classis gedaan of belegd wordt. Men zal ook trachten een preekboek uit te geven van Hollandse en Engelse preken, vooral voor bijzondere gelegenheden en feestdagen en dan wel geschreven door de dominees uit Canada die de toestanden hier verstaan. Willen de Dss. die daarvoor genegen zijn ondergetekende s.v.p. schrijven?

Synode zal ook verzocht worden haar afkeuring uit te spreken over de nieuwe Engelse vertaling des Bijbels en gevraagd worden zelf een nieuwe vertaling te maken. (Maar een kleinigheid, he?) Aangaande de neutrale vakverenigingen werd het volgende besloten:

„De Classis verzoeke de Synode uit te spreken dat waar een christen principieel wil leven volgens de beginselen van God's Woord er voor Hem geen plaats is in de zg. neutrale vakverenigingen, zoals ondermeer de American Federation of Labor" en de „Congress of Industrial Organization". De committee werd echter opgedragen om eerst gronden aan te geven en die moeten nog door de Classis goed gekeurd worden. Er is in Classis Chatham vijf uren over dit voorstel gediscusseerd en ook wel vier uren in Classis Hamilton; maar in Classis Eastern Ontario heeft men dit advies verworpen en een waarschuwend besluit voor de gemeenten genomen.

Wij zullen misschien later in een afzonderlijk artikel wel op terug komen. Wij waren tegen dit advies omdat de Synode al reeds besloten of verworpen heeft elementen daarin vervat en omdat ons bedenken hier een averechtse en ongereformeerdere principe ten grondslag ligt aan dit advies.

Afgevaardigden naar de Synode 1953 waren gekozen: Revs. Persenaire en Van der Meer, primie en Van Kooten secundi; Ouderlingen: Reitsma en Vander Zwaag. Fruitland werd gevraagd om een overture gereed te maken voor een pleidooi voor de Synode om meer steun voor the Emergency bouwfonds. Er is hier een nood voor een 25 kerken en pastorien in Canada.

EEN DERDE VERGADERING

was een meeting voor Christelijk onderwijs te Wellandport. Wij hadden de eer om te spreken over het belang en de noodzakelijkheid van christelijk onderwijs en christelijke scholen. Het was maar een klein, heel klein gehoor, maar alle begin is moeilijk en alle eer aan die dappere helden die deze zaak zo aanpakken. Men moet zich niet vergalopperen maar begin moet gemaakt worden.

Laat er maar een kleine wolk wezen als eens mans hand maar ik geloof vast dat de regen zal komen en de vrucht niet zal uitblijven. Maar we moeten kerken hebben en met die kerken ook scholen en dan komen wij er wel. We waarderen het ten zeerste dat men in de Verenigde Staten zo veel voor Canada doet. Hier in de omgeving aan Wellandport, Fruitland, Brantford, Mt. Hamilton bouwen, kerken of pastorien of beiden.

St. Catherines verwacht hun predikant uit Nederland. Ds. G. Van Dijk uit Gouda. Een 18-tal deden belijdenis in Fruitland. Ook zal men hier een league voor sport vormen. Het jonge volk zal van zich laten horen. Deze week heeft men hier ook een vergadering voor de immigratie.

Het laatste is het treurigste dat wij hebben te vermelden. Dat is de ramp die Nederland trof en daar zijn dierbaren van ons volk in betrokken. De gemoederen zijn zeer bewogen. Wij hebben nog niet alle gegevens maar genoeg om van sommige streken en van families 't ergste te vrezen. Wij houden te Fruitland Donderdagavond een bidstond. Wij leggen de hand op de mond en zeggen: „Gij doet het Heere, wij zwijgen".

Waarom is die kastijdende hand des Heeren? Zijn wij niet Zijne schapen? Zijne kinderen? Een moeder met een negenjarig kind verliet Brampton om het vaderhuis en gezin te bezoeken in Nederland. Zij kwam Vrijdags in Nederland aan en op Maandag met haar kind en ouders verdronken. Waarom Heere? Lees de Psalmberijming van psalm 74, 46, 79, 80, 91, 121, 29.

„Getrouwe God, de heidenen (golven) zijn [gekomen
Zij hebben stout Uw erfdeel ingenomen,
Jeruzalem, de tempel, Uw altaren,
't Ligt al verwoest door die geweldenaren.
Uw knechten zijn geveld;
door hun verwoed geweld;
Hun lijken onbegraven,
Verzaden na hun dood,
't Gediert' in hongersnood,
En gier en kraai en raven. (Ps. 79:1)

Of zingt u liever dit:
„Hoed mijn ziel en red z'uit noden,
Maak mij niet beschaamd, o Heer;
Want ik kom tot U gevloden.
Laat d' oprechtheid meer en meer
Met de vroomheid mij behoen;
'k Wacht op U in mijn ellenden.
Laat Uw hand in tegenspoen
Israel verlossing zenden. (Ps. 25:10)

Lees Ps. 138:7, 8, Psalm 62 en andere troostwoorden.

Deze ramp is zo geweldig, men kan er niet bij, alleen ons verootmoedigen onder de krachtige hand des Heeren en onze zonden belijden en wederkeren in geloof, en Hij zal zich Zijn volk ontfermen.

E. KOOISTRA

De Classicale Committee van Classis Hamilton heeft mij opgedragen om de kerken van Classis Hamilton te verzoeken dat men op Zondag 15 Februari 1953, voor de vloednood in Nederland zal collecteren, indien men dat niet alreeds gedaan heeft, ook goed dat men uit zijn Diaconale kas wil geven. Men sture het geld aan Ds. G. Andre, 43 Mississauga Rd., Port Credit, Ontario, die de Classicale penningmeester is. Dit geld zal besteed worden tot hulp van onze geloofsgenoten in Nederland door de kerken aldaar beheerd.

Namens de Classicale Committee:

E. KOOISTRA, S.C.

Geneeskundig Hoekje

door Jongbloed

Voor onze geneeskundige verzorging kunnen wij, immigranten, ons niet meer tot de ons vertrouwde huisarts wenden, die wij in Nederland altijd tot onze dienst hadden, en met wiens gewoonten en gebruiken wij goed op de hoogte waren. Dit werpt nu allerlei eigenaardige problemen op, waarvan ik enkele met U zou willen bespreken.

Een van de meest opvallende verschillen in geneeskundige gebruiken wordt aangetroffen op het gebied van de verloskunde. Ik vond hier onlangs een artikel over in een krant, in de Hamilton Spectator van 5 Maart 1953, waarin twee vrouwenartsen een woordentwist voeren over de voor- en nadelen van verschillende methodes.

Het is goed zich te realiseren, dat een dokter in het algemeen in dienst staat van het publiek en zich heeft aan te passen aan de eisen van zijn patienten. Natuurlijk is dit slechts tot op zekere hoogte onaanvechtbaar, en daar zit hem nu juist de kneep.

Er is inderdaad een verschil in de geneeskundige methodiek van de verlossing in Nederland en in Canada. Onmiddellijk zult U vragen: welk verschil en welke methodiek is juist?

Alvorens deze vragen te beantwoorden, wilde ik U met een voorbeeld verduidelijken dat het antwoord niet enkelvoudig kan zijn, dat wij dieper op dit onderwerp in moeten gaan, en dat er wel degelijk hierbij allerlei afhangt van de houding van de patient tegenover de dokter. Het voorbeeld is dit: Ik woonde lange jaren in een universiteitsstad waar ook het ziekenhuis van die stad beheerd werd door de Universiteit. Voorts waren er ook enige confessionele ziekenhuizen, zodat men als patient de keus had. Nu waren er velen die zeiden: ik ga naar dat Universiteitsziekenhuis want daar word je behandeld door de professor. Anderen zeiden: nee, ik ga niet naar dat Universiteitsziekenhuis want daar word je behandeld door de studenten. Oordeelt U zelf: voor beide standpunten is wat te zeggen.

In de verloskunde zijn verschillende richtlijnen mogelijk, en de dokter handelt daarnaar. In Nederland geldt als eerste eis: alle zorg aan leven en gezondheid van moeder en kind. Dit moge U vanzelfsprekend lijken: het is zulks niet. Het tegenovergestelde standpunt wordt aangeduid als „Wetenschappelijke Verloskunde", en de specialist over wie in dat krantenartikel sprake was, schreef daarover:

„Mijn vrouw heeft drie kinderen gekregen — God zij gedankt, niet volgens de zogenaamde natuurlijke geboorte-methode, maar met behulp van wetenschappelijke verloskunde— voldoende geneesmiddelen (lees verdoving), goede narcose, de tang, inknippen (en hechten). Bij geen van deze bevallingen verlangde ik aanwezig te zijn, noch ook was mijn vrouw erop gesteld dat ik erbij was".

Dit is nu inderdaad heel iets anders dan wij in Nederland gewend zijn. Hoofdzaak is daarbij dat de moeder niet merkt dat er een kind geboren wordt. De bevalling verloopt niet op natuurlijke wijze, en er is een tang nodig. Het moge alles heel duidelijk zijn: door de verdovende middelen en de narcose komt het mechanisme tot stilstand, en dan is hulp van buiten in de vorm van de tang nodig.

Dit gebruik van de tang ("forceps") gaat niet ongestraft. Het baringskanaal wordt op gewelddadige wijze gerekt en er is een grote kans op lelijk inscheuren. Om de gevolgen daarvan te ontgaan wordt vrijwel steeds ingeknipt, met onaangenaamheden achterna. De kans op bloeding achterna is zeker toegenomen, maar dit kan misschien gecompenseerd worden door de moderne bloedtransfusie.

Erger is evenwel de schade aan het kind toegebracht. Het kind, dat met geweld aan dat tere hoofd naar buiten is gesleurd, krijgt vaak verscheuringen van hersensvliezen en hersenweefsel, met vaak als gevolg latere achterlijkheid, idiotie of verlammingen, om nog niet eens van het onmiddellijk levensgevaar te spreken.

Ook is de narcose voor het kind zeer nadelig, deze draagt bij tot sufheid, een blauwe kleur om niet van erger te spreken, en het leven van het kind kan door de narcose rechtstreeks verloren gaan.

Vele malen heb ik van de Openbare Gezondheids Authoriteiten in verschillende Provincies van Canada te horen gekregen, dat zij zich verbaasden over de lage sterfte van moeder en kind in Nederland en de Scandinavische landen en of ik daar een verklaring voor wist?

Reeds vele immigranten zijn van het voorgaande behoorlijk op de hoogte, en met een zekere voldoening heb ik gemerkt, dat vele vrouwen bij de bevalling de verdovende middelen en de narcose weigeren. Uit het feit dat hierover gepolemiseerd wordt in de pers — ik zag ook een artikel in de Readers Digest — blijkt, dat er meer dan een standpunt is, en het is aan Uzelf, uw standpunt te bepalen.

LANDBOUWRUBRIEK

Korte wetenswaardigheden

door Ir. J. Bakker

KRILIUM

wordt in verschillende verpakkingen en concentraties nu op de markt gebracht. Krilium werd gevonden door Monsanto, een chemische industrie in USA met een filiaalfabriek in Canada. Andere firma's brengen nu soortgelijke producten in de handel.

Er bestaat een abnormale sterke vraag naar deze zogenaamde soil-conditioners. Ze zijn nog peperduur. Een toepassing op de gewone boerderij zou komen op ongeveer $400.— per acre. De vraag komt nu nog van de liefhebbers van tuinieren en gedeeltelijk van de echte fijne tuinbouw.

Voor U, lezers, een waarschuwing, verwacht niet teveel van deze producten. Ze zijn waardevol maar hebben een beperkte werking. Het is geen tovermiddel. De structuur van de grond wordt er niet door verbeterd. Krilium is in staat om een goede structuur vast te leggen, te beschermen tegen ontaarding.

CIRKELGANG

ontstaat vaak in het economische leven als de boeren met hun maatregelen achter de prijzen aan werken. Zo is het algemeen dat de boeren meer varkens gaan houden en meer biggen fokken als de varkensprijzen omhoog gaan. Na enige tijd werkt dit een teveel in de hand en de prijzen dalen. Deze dalingen kunnen op een catastrophe lijken als iedereen plotseling het vertrouwen in de afzetmogelijkheid gaat verliezen en dus verkoopt. Na een periode van stilstand gaan dan de prijzen weer sterk omhoog en iedereen ziet wat in de varkenshouderij en gaat kopen. Hetzelfde ontstaat met eieren aardappelen enz.

Men moet op de boerderij een vaste lijn volgen. En het is soms verstandig om eens anders te doen dan anderen. Krimp Uw varkensstapel in, als iedereen gaat uitbreiden, enz.

MELKVET EN PLANTENVET

zijn in USA en Canada een concurrentiestrijd begonnen. De concurrentie van plantaardige vettenwordt voor de afzet van aardige vetten wordt voor de afzet van ziet men deze ontwikkeling met grote ongerustheid. De prijs wordt daardoor half zo hoog.

Men beweert zelfs dat het mogelijk is botervet voor ⅓ te vervangen door bepaalde plantenvetten zonder dat het mogelijk is om dit met de huidige laboratoriumproef voor boter aan te tonen. Men beweert zelfs dat het mogelijk is om de overige stoffen in de melk vrijwel na te maken van speciaal behandeld gerstebloem.

In sommige gevallen is de „melkindustrie" zelf begonnen met deze namakerij om te zorgen dat de klanten behouden blijven. Of dit de juiste methode is wordt in verschillende melkveehouderskringen betwijfeld.

SUIKER

is nog steeds een bron van rumoer. Zuid-Ontario en Zuid-Alberta hebben belangrijke inkomsten uit de suikerbietenindustrie. En niet te vergeten de immigranten die het werk doen!

De minister van Handel heeft enige tijd geleden een zeer scherpe bijna persoonlijke aanval gericht tegen de Voorzitter van een der suikermaatschappijen. Deze minister was net terug van een "good-will" reis naar Zuid-Amerika. Daarbij was hij ook op Cuba geweest. Vermoedelijk was hij daarbij in een moeilijke positie omdat de Canadese pers juist een groot rumoer maakte over de invoer van Cuba-suiker.

VLEES

is het laatste jaar een punt van moeilijkheden geweest tussen USA en Canada. De States verboden de invoer van vlees toen vorig jaar mond- en klauwzeer in Canada uitbrak. Een oplossing werd gevonden door Nieuw-Zeeland te laten leveren aan de States en Canada aan Engeland. Een groot deel echter van het Nieuw-Zeelandse vlees ligt onverkocht in Amerikaanse havens opgeslagen.

De opheffing van het invoerverbod gaf de Canadese veehouders de verwachting van betere afzet en hogere prijzen. Noch het een noch het ander is echter vervuld.

Toen de grens weer open was bleek dat de bepalingen inmiddels waren veranderd waardoor niet meer vrij een markt mag worden verkocht. De aangevoerde dieren moeten naar een bepaalde koper vervoerd worden. Men moet dus als het ware eerst verkopen. Het gevolg is dat de prijzen lager zijn. De prijzen in de States waren trouwens reeds gezakt in verhouding tot het vorige jaar.

De strakke houding van de Canadese verkopers maakte het enkele vleesconserven fabrieken moeilijk, daar deze niet voor zulke prijzen wilden kopen. Gevolg was dat ze enkele zendingen uit de States lieten komen!

GRONDONDERZOEK

is voor alle boeren een levenskwestie. Hetzij bouwland, hetzij grasland, men kan niet goed boeren als men niet iets van de grond weet. Verschillende verbeteringen blijven achterwege uit geldgebrek, maar er wordt vaak veel geld verkeerd besteed omdat men niet weet wat de grond vraagt. Grondonderzoek kost niets. Vraag naar de Agricultural-Representative (landbouwconsulent) in Uw district of county. Durft ge niet of wilt ge niet om de taal dan kunt ge U wenden tot Uw fieldman. Voor Ontario kunt ge echter ook terecht bij J. G. Koeslag, R.R. 2, Hespeler, Ont., een Nederlander die verbonden is aan de Canadese voorlichtingsdienst.

Als dan de papieren terug komen moet ge ze goed lezen! Hoe vaak is het in de „old Country" niet voorgekomen dat men wel de moeite nam van grondonderzoek en er voor betaalde ook, maar vergat om de papieren goed te lezen en de uitslag goed te benutten.

SLOT

Wilt ge een bepaald onderwerp behandeld zien? Hebt ge vragen? Stuur ze naar Calvinist-Contact of naar mijn adres R.R. 3, Chatham, Ont.

Uit Iron Springs

Op verzoek van de redactie iets te melden aangaande onze omgeving gaan onze gedachten een viertal jaren terug. Toen de roeping ontvangen werd om als zendeling-leraar voor Alberta te dienen, gingen mijn vrouw en ik op verkenning uit, iets dat wij tot hiertoe nooit hebben gedaan. Hier was echter iets zo ongewoons dat wij meenden eerst te moeten zien voor wij een besluit namen.

Wij vonden een groep immigranten vergaderd in het gebouw van de United Church in Iron Springs. Het gebouw was vol, overvol. Het was alles behalve stil toen wij inkwamen. De orde kwam eerst toen de predikant zijn plaats innam. Niemand wist dat de voorganger de pas beroepen leraar was. Toen mijn echtgenote gevraagd werd of zij ook een immigrant was werd het bevestigend beantwoord. Toen wij terugkeerden maakte ik de opmerking dat ik niet hoopte te moeten verhuizen. Het antwoord van mijn wederhelft was, Gij kunt op dit beroep geen neen zeggen. Zulks bleek ook het geval te zijn.

Terugziende op deze vier jaren zijn er heel wat veranderingen gekomen ook in Zuidelijk Alberta. De omgeving van Iron Springs en Picture Butte werd de eerste plaats waar de immigranten werden geplaatst. Het gebouw van de United Church was spoedig te klein. Wij betrokken de Community Hall, een veel grotere plaats. Hier hebben wij de onvergetelijke strenge winter van 1949 doorgebracht met onvoldoende verwarming. Er werd besloten een basement kerk te bouwen die zich ontwikkelde tot een bovenbouw die, hoewel nog niet geheel voltooid, in het voorjaar van 1952 betrokken werd. Waar de woonplaats van de leraar te Picture Butte, 8 mijlen van de kerk verwijderd was besloot de gemeente een pastorie te bouwen naast de kerk. Aanvang hiervan werd gemaakt in Juli 1951 en nu bijna een jaar en een half later kon ook deze betrokken worden. Kerk en pastorie vertegenwoordigen een waarde van circa $50,000.00 waar we een schuldenlast van $12800.00 tegen hebben.

Ziende op dit alles werden wij rijkelijk gezegend, met dank benevens God aan de hulpvaardigheid van de kerken van de Ver. Staten. Kerk en pastorie kunnen bezichtiging verdragen. De pastorie is gebouwd naar de eis des tijds. Ruimte kan worden gemaakt voor een groot gezin. Toen we in Picture Butte woonden en onze immigranten inkwamen, moesten wij wel eens de opmerking horen, Och, och, wat hebben jullie een mooi huis, dat scheelt wat bij waar wij in wonen. Dit was ook inderdaad waar van sommigen. Mijn vrouw gevoelde dat. Zij zou ongetwijfeld het nog meer gevoeld hebben indien ze in het nieuwe huis had kunnen wonen.

De gedachte komt soms wel eens in ons op of er misschien niet teveel verschil is tussen ons als leraars en Hem wien wij onze Meester noemen die van zichzelf moest getuigen, „de vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waar hij het hoofd op nederlegt". Maken wij ons soms niet al te druk met de behuizing hier beneden welke wij allen spoedig moeten verlaten en vergeten wij niet al teveel het huis hier namaals?

Het verhaal van de rijke vrouw die een prachtig huis bewoonde terwijl haar koetsier in een klein huisje achter op het erf woonde is wellicht aan velen bekend. Zij droomde dat zij de straten van het Nieuwe Jeruzalem doorwandelde vergezeld van een engel die daar de huizen toonde. Er waren huizen van allerlei grootte. Zij zag er een die uitstak boven anderen. Op de vraag wiens huis dat toch wel mocht zijn, kreeg zij ten antwoord: „Dat is het huis van uw koetsier". Ernaast was een huis veel kleiner, en haar werd gezegd dat dit haar huis was. Op de vraag hoe dat zo kon zijn, werd haar geantwoord: „Wij bouwen hier huizen van datgene wat ons van de aarde wordt opgezonden. Uw koetsier heeft veel meer opgezonden dan gij".

Het zou dwaas zijn om wanneer men een pastorie bouwde er dan een krot neer te zetten. Laat het zodanig een huis zijn dat het tot eer van de gemeente van Christus kan verstrekken. Men kan echter ook tot 't andere uiterste overslaan. De gulden middenweg te bewandelen ook in dezen is gewenst.

De gemeente te Iron Springs bestaat voor de meerderheid uit families die hier geplaatst worden als bietwerkers. Het is dan ook een komende en weer gaande schare. Verleden zomer was de kerk vol. Maar het werk in de bietenvelden is afgelopen en de schare is grotelijks ingekrompen. Men zoekt werk waar het te vinden is. Wat we nodig hebben is dezulken die zich hier willen vestigen. Maatregelen worden gezocht bij de regering om geld te lenen op langere termijnen dan in de banken zijn te verkrijgen. Met mensen die zich vastzetten kan worden gebouwd, niet met komenden en gaanden. Het bietenwerk was verlopen zomer voor de gezinnen die er geschikt voor waren, aangenaam en zeer profijtelijk. Hier geldt echter ook de regel — alle mensen passen niet overal even goed. Er is grote verscheidenheid der gaven ook in dezen. Mogen we de leiding Gods zoeken om ook die plaats en werkkring te vinden waar wij het best kunnen beantwoorden aan onze roeping.

P.S. De gemeente bracht in het jaar 1952 ongeveer $200.00 per gezin op voor kerkelijke doeleinden. Er werd besloten dit jaar $1000.00 van de schuld bij kerkhulp af te lossen, indien mogelijk, opdat dit geld weer beschikbaar wordt voor andere gemeenten die hulp behoeven, er zal ook getracht worden de synodale aanslagen te betalen.

JOHN DE JONG,
Iron Springs, Alberta

Een „Instuif", EEN GOED IDEE

door Edward N. Zwart

Het is van groot belang voor de jeugd die hun ouders moesten achterlaten in Nederland, maar ook voor anderen, dat hun een vertrouwde sfeer wordt aangeboden voor hun ontspanning. Immers, geen ouderlijk tehuis hebbend, worden onze jongeren geplaatst in een positie, die moeilijk valt te overwinnen, mits ouderen hun deuren voor hen openzetten.

Een idee, dat in Hamilton aan de hand werd gedaan, heeft bewezen door de maanden heen, dat animo groot is voor een zg. „Instuif".

Een Instuif heeft ten doel door gezellige avonden, eens per week bv., te brengen wat de jeugd verlangt. Dam-, schaaken ping-pong spelen, kwartet, domino, monopoli, bingo en dergelijke spelen lenen zich uitstekend voor dit doel. Een lectuurtafel met allerlei Nederlandse en Canadese (Amerikaanse) tijdschriften, pittige marsmuziek, een gezellig ingerichte „stand" met coca-cola, orange drinks, koffie, chocolade e.d. geven een vrolijke en opgewekte stemming aan de avond.

De organisatie van een Instuif kan het beste berusten bij een Jeugdcentrale of Instuifcommissie. De commissie draagt zorg voor de algemene leiding en is verantwoordelijk voor de goede gang van zaken. De gezelligheid moet er ingebracht worden door de bezoekers onderling.

Hoe bekostigt men deze zaak? Wanneer U start, tracht U zoveel mogelijk spelen te lenen. U zet de zaak op en tracht vooral de „coca cola stand" een gezellig en aantrekkelijk idee te geven, daar deze stand het geld bij U in het laadje brengt. Immers, wanneer U naar een restaurant gaat, betaalt U voor een flesje coca-cola of een kopje koffie 10 cent. Deze normale prijs vraagt U ook op de Instuif, daar U niet best een entreegeld kan heffen.

De inkoopsprijs van een flesje cococola, niet van de winkelier, maar wel van de fabrikant kost U 5 cent. Daarover heen komt, wanneer U het van de kerk laat uitgaan, een korting van 10 procent. Tegen de verkoopsprijs van 10 cent wordt dus een winst gemaakt van 5½ cent.

Een half jaar goed draaien van een Instuif, zo bewees de practijk in Hamilton, brengt U zoveel geld bijeen, dat U Uw eigen spelen kan aanschaffen en de geleende spelen in dank aan de verschillende personen kunt terug geven. In Mei 1952 startte Hamilton's Instuif iedere Zaterdagavond. Gemiddeld genomen bezochten de Instuif ongeveer 55 personen. De winst, gemaakt door de verkoop van coca-cola etc. bracht ons zover, dat 6 schaak-, 8 damspelen en 15 andere soorten spelen kunnen worden gebruikt. Naast deze spelen een eigen complete geluidsinstallatie met luidsprekers en microfoon, gramofoonplaten e.d. zodat in iedere zaal pittige marsmuziek de gezellige sfeer een cachet geeft aan de avond. Begint de Instuif 's avonds om 7 uur, om 10 uur wordt er gestopt met de spelen en gaat ieder naar de piano, waar de pianist enkele hymns speelt, die worden meegezongen. Hierna volgt een dagsluiting door een te verkiezen leider die een hymn opgeeft te zingen en dan een Schriftgedeelte leest en een korte uiteenzetting geeft, waarna een dankgebed volgt.

Om half elf hiermee klaar helpen de jongens de zalen schoon te maken en gaan de meisjes beginnen met de afwas van kopjes etc.

Een ieder zal wanneer hij (zij) de schouders onder het program van deze avond heeft gezet, een vrolijke en gezellige avond gehad hebben. Komen er vreemdelingen neem ze dan in de kring op, en maak zo hun avond ook gezellig, want dat is het doel van de Instuif.

In Hamilton bewees de practijk dat de Instuif een zeer geslaagd idee is geweest. Daar andere plaatsen vragen hadden aangaande dit onderwerp, is hiermee een beeld gegeven van een Instuif. Mocht U er een starten: Veel succes.

Enkele artikelen voor een reglement voor de Instuif (in de Engelse taal) luiden:

1 The Instuif is sponsored by the Youthcentral or Committee.

2 The purpose of the Instuif is to provide evenings of recreation on the basis of a Christian Standard of living.

3 Any form of entertainment, that is not allowed on the basis of Gods Word, is prohibited.

4 The Instuif shall be closed by Scripture reading and prayer. The leaders will be appointed by the committee.

5 All expenses made by the Instuif shall only be covered by the money made on sale of refreshments etc. or acquired through contributions for that purpose.

6 The Committee shall appoint persons who will help them to:

a Make the buildings ready to receive the visitors;

b Be in charge of the distribution and care of the games and prepare and sell the refreshments etc.

c Take care that the building is back in the original condition when leaving.

d Co-operate with the leader in carrying out Art. 2 and 3.

7 Anyone visiting the Instuif is expected to conduct himself (herself) well, especially during the closing.

8 Anyone doing damage to the furniture or building will be held responsible.

9 Instructions from the Committee and the leader will be carried out.

Bond van Mannenverenigingen

Waarde Redacteur,

In Calvinist—Contact van 15 Januari las ik het artikel van de broeders J. Ganzevoort en S. Runia aangaande het oprichten van een Canadian Federation of Reformed Men's Societies.

Naar aanleiding daarvan heb ik een brief aan broeder S. Runia geschreven, wiens adres aangegeven was. Een copie van die brief sluit ik hier bij in, met het verzoek dit schrijven en die brief in uw blad op te nemen.

Het bestuur van onze Bond in de States is van mening dat de verenigingen in Canada wel moeten overwegen of het aan te raden is naast de reeds bestaande Bond een tweede op te richten. Ons dunkt dat zulks niet een stap in de goede richting zou zijn. Laten we tesamen, in een Bond, werken aan het versterken en de bouw van het koninkrijk Gods. Dat zal ook de eenheid in de Kerk ten goede komen.

Met dank voor de opname,

Joseph Gritter, Secretaris
Nationaal Federation of Reformed Men's Societies.

9 Februari 1953

Waarde Broeder Runia,

In Calvinist—Contact van 15 Januari las ik een bericht aangaande uw plan in Canada een Bond van Mannenverenigingen op te richten. Dat is de aanleiding tot het schrijven van deze brief.

Misschien zijn we te traag geweest met de propaganda onder onze Canadese broeders, maar de reeds bestaande Bond van Gereformeerde Mannenverenigingen had juist deze zaak aangepakt. In December vergaderde ons bestuur met Ds. J. Rook van Sarnia om met hem te bespreken hoe we onze Bond in Canada het best zouden kunnen bevorderen. Op zijn advies werd er besloten zo spoedig mogelijk vergaderingen van Verenigingen in Canada te beleggen om daar indien mogelijk Ringen van Verenigingen als afdelingen van onze Bond op te richten. Ook werd er besloten om aan onze Conventie, die in April staat gehouden te worden, voor te stellen een bijlage aan ons maandelijks Bondsblad toe te voegen, in de Hollandse taal, waarin leidraden enz. zullen worden gepubliceerd, de verzorging van de bijlage in handen van Canadese broeders te worden gesteld. Ook zal, indien de Canadese verenigingen geneigd zijn zich bij ons te voegen, de naam van onze Bond veranderd worden van „National" tot „American" Federation of Reformed Men's Societies, zodat hij beide landen dekt.

Reeds was er besloten zulks te doen en onze plannen schriftelijk aan de verenigingen in Canada voor te leggen toen wij uw artikel lazen.

Wat nu te doen? We willen ons niet opdringen en jullie ook niet in de wielen rijden. Maar, het komt ons voor dat het toch veel gewenster is een Bond te hebben onder de verenigingen van de Christian Reformed Church. Onze bond telt al 275 verenigingen, geeft een maandblad uit, met leidraden enz., en heeft precies hetzelfde doel dat door U wordt voorgesteld. Vooral het uitgeven van een blad zal voor jullie eerst haast onmogelijk zijn. Het beleggen van Bondsdagen kost ook veel geld. Dat is alleen mogelijk door een grote organisatie. Die hebben we al. We zijn bereid om jullie met raad en daad te dienen, altoos in samenwerking met de broeders in Canada.

Zou het niet goed zijn het die kant uit te sturen? Laten we tesamen deze zaak aanpakken, dòor eerst vergaderingen te beleggen waar, zoals jullie ook voorstellen, een spreker op zal treden en waar dan meten een vertegenwoordiger van onze Bond kan optreden en er misschien dadelijk actie kan uitgaan tot het oprichten van een Ring, of zoals wij dat hier noemen, een League. Tesamen kunnen we dan de eenheid der Kerk en de verdieping van de kennis der Ger. beginselen bevorderen. Gaarne hadden we hierop spoedig uw antwoord.

Uw Broeder in Christus,

JOSEPH GRITTER,

Secretary NFRMS
1330 Dickinson St., S.E.,
Grand Rapids, Mich.

CANADIAN FEDERATION OF REFORMED MEN'S SOCIETIES

Onder leiding van Mr. K. Kuipers, vergaderden wij op Vrijdag 27 Februari in de Chr. Ref. Church te Toronto. Als spreker trad op Rev. R. J. Bos van Toronto, die in een zeer interessante rede ons iets meedeelde over de verschillende Canadese kerkgenootschappen. Een vlotte bespreking volgde op het referaat van Rev. Bos.

Na de pauze kwam de verdere organisatie van onze Canadian Federation in bespreking. 14 Mannenverenigingen hebben zich thans als lid van de federation aangemeld. Als voorlopig bestuur is aangewezen het driemanschap, dat ook de voorbereidende werkzaamheden heeft verricht.

De bestuursfuncties zijn als volgt verdeeld: Mr. J. Ganzevoort van Port Weller, voorzitter; Mr. K. Kuipers van Toronto, penningmeester en Mr. S. P. Runia van Burlington, secretaris.

De verenigingen die zich als lid van de bond hebben aangemeld, worden verzocht ten spoedigste hun contributie op te zenden aan de penningmeester K. Kuipers, 132 William St., Weston, Ont.

Aan de secretaris werd opgedragen een ingekomen schrijven van de National Federation uit The States te beantwoorden; voorts aan alle Canadian Chr. Reformed congregations mededeling te doen van het oprichten van onze federation en ook de bestaande bonden van Mannenverenigingen in het buitenland hiervan in kennis te stellen.

Mr. Ganzevoort sloot, na gehouden rondvraag, deze historische vergadering met dank aan God. Een opwekking om de Canadian Federation te steunen is overbodig. Steunt met uw gebed het werk dat is ondernomen, en strijdt als lid van een mannenvereniging met ons mee, opdat onze federation haar invloed kan doen gelden naar buiten.

Met bondsgroeten,

SIMON P. RUNIA,

61 Queen Elizabeth Way,
Burlington, Ont., Phone NE 4-3110

FOR THE YOUNG PEOPLE

BY J. HANENBURG

HAPPINESS TO SPARE

Young people, let's talk about having a good time. You and we all like our good times. And let not the older ones who read this frown right away. Let us not think that any kind of good time is wrong. Let us not look upon happiness as a dangerous or improper thing. Let us not be satisfied in fact happy, when unhappy.

The other day we ministers came together for a few sociable hours. We were a happy group. There was laughter and cheer. At the end we were refreshed and inspired and together joined in thanking God for the good time we had.

Last night we heard Haydn's mighty oratorio "The Creation". What this great composer tried to capture, and what the chorus and soloists tried to bring out was the resounding joy and praise to the Almighty Creator. Creation proclaims the glory of the Lord. When the swelling voices of men and instruments joined in "The Heavens Are Telling The Glory Of The Lord", it was all joy pouring forth. God has joy in His works. Why shall we not reflect that joy? In heaven that joy shall be perfect and complete. And God's Word commands us who believe: "Always rejoice". Always have a good time.

This was said by a man who had seen as much misery and grief as any. But, though he had seen the seamy side of life, he had found the secret of real, of lasting joy. But when this man, the Apostle Paul, says this, he also reminds us where we shall not find joy. Happiness is not found in material things. In fact happiness can well be had in spite of these. Paul himself was an intensily happy man although he suffered the loss of all that men commonly hold dear.

We may, we must have a good time. It is our duty to seek for it. Of course that does not mean that everything advertised, all that parades as and pretends to be a good time is such. The world is full of false coins. Even serpents have charming eyes and colors. You know that happiness does not consist of passing thrills, excited passions, nor of pampering or flattering our physical self. They leave us poorer than before we began. What then did we gain?

But I don't want to preach. Rather than tell you what you know let me state a few thoughts on why we should be happy.

You owe it to yourself. When joyful we are at our best. If we are morose we are like a stringed instrument out of tune. Joy is also a tonic, a vitamin that scatters germs, that sweetens a soured disposition. Joy attracts, just as boredom repels. Depressed people are hard patients when sick. Despondency is known to kill many each year. There is healing and strength in joy. If you don't believe this optimism just read Nehemiah 8 : 10 last part.

Why are so many people weak in the face of temptation? They crave what their hearts lack and they seek it without in taverns and dance-halls and cheap moviehouses. They crave for the noise of the carnival and the glitter of neon signs. These are empty lives. And they feed on the husks . . . . .

The Greeks had a story to illustrate this. On the rocky shores of an Island were the Sirens whose sweet but fatal music lured the sailors of passing vessels to their destruction on the rocks. None could resist that siren song. But when brave Ulysses and his crew must pass that way he took Orpheus with him. Orpheus played his harp so sweetly that even trees and rocks were moved by his music. This music so completely held the enraptured attention of the sailors that none was tempted to go near the Sirens. Why must Christian young people seek happiness in a way that endangers their very soul? You owe your joy to yourself.

You also owe it to your fellow men. Our feelings are catching. Your coming can be a ray of light or a cloud of gloom. Don't let your companions say when you come into the circle, "we were having a good time till you came". We like to make friends, to be popular. You'll succeed or fail to the extent you are happy in your contacts with others. How some of these store clerks can hold their job is beyond me. Yet a smile, or a cheerio remark costs so little, and can make a long day so much shorter. And if we would like to lead others to Christ, there is nothing better than a bit of cheer.

And, finally, you owe it to your Lord. We may not carry on as if our Lord were dead, or that it leaves us cold whether He lives, and blesses us with His grace. There is joy in heaven and our Lord wants us to have a share in His joy. One who is habitually gloomy may be a Christian, but a poor one at best. Don't boast of your lack of happiness. Christian young people should of all be most happy.

Your happiness is not in a certain situation or circumstance. "I wish I were rich instead of being pretty", moaned a youngish lady, who because of her pouting, was neither. But she could have been both had she looked for what she coveted elsewhere. Riches are not in the first place in dollars nor is true beauty a matter of face and hairdo.

This does not mean that happiness can be produced by a mere effort of your will. An artificial laugh is a false front, a fake. Our joy must spring from within. There is no joy where conscience is smeared. A nation has joy when it enjoys peace. So we. We must be at peace with our Lord. The English writer G. H. Wells tells of a man who was not so much a person as a civil war.

Our Saviour and His noble apostles had deep joy running through their lives. They had joy set before them which they attained to.

Youth Centrals in South Western Ontario

At a recent Delegate Board meeting of the South Western Ontario League the proposal to divide the League into about 4 so called Youth Centrals was adopted. The purpose of these youth centrals is for a closer contact between the societies themselves and between the societies and the League. The societies in each central can visit each other and bring out reports, use books from the library of the Central, etc. The societies of Chatham, Dresden, Wallaceburg and Essex have had such a Youth Central for several years with success. Another was recently organized by the societies of Aylmer, St. Thomas, London and Strathroy. Two members of the Board of each Youth Central will be in the Delegate Board of the League.

The societies are asked to have proposals for discussion at the Delegate Board meetings in with the secretary of the League six weeks before the meeting. The next delegate meeting will be on May 18th, all proposals should be in by March 28th.

The Annual Spring Rally will be held in St. Thomas on May 18th. Elections will be held for president, treasurer and also vice president. (the present one G. Rhebergen is leaving) at the Delegate meeting in the afternoon of that day. The league will also be reorganized.

The societies are again urged to join the Young Calvinist Federation and stand behind it. One of the benefits of the Federation is that it enables the societies to send delegates to the conventions. Only in this way can the particular problems of the Canadian Young Calvinists be given a stronger voice and consideration.

PAULINE DIELEMAN, Sec.

Fieldmen's Corner

door Luke Vanden Berg

DE FIELDMAN

Er bestaat geen handleiding tot voorlichting van een immigratie-fieldman. De fieldman leert om zo te zeggen zijn vak „al doende". Hij verzamelt zijn ervaringen voor een groot deel door mogelijkheden en moeilijkheden met farmers, immigranten, immigratie authoriteiten etc., in barns, bureaux of langs de weg, ik zou haast zeggen: „door kwaad gerucht en goed gerucht, door eer en oneer". Want een fieldman leeft in een "fish-bowl" en de critiek wordt hem niet bespaard. Deze critiek is niet altijd opbouwend. Als er ooit een „vak" is waarin de teleurstelling je teistert dan is het het beroep „fieldman". Maar de wetenschap, uiteindelijk te werken voor de opbouw van onze Christian Reformed Church, en in ruimere zin genomen, voor de opbouw van de orthodoxe christenheid in Canada, werkt inspirerend.

De taak van de fieldman is veelzijdig. Het wordt gecompliceerder, naarmate de immigratie vordert.

Deze veelzijdigheid bestaat hierin, dat hij op landbouw-gebied geen vreemde moet zijn, benevens een goed zakelijk inzicht in mensen en toestanden. Ook moet hij kunnen organiseren. En last but not least, hij moet een christen zijn. Maar dat moeten wij allemaal.

Als fieldman ontmoet je veel mensen. En vooral immigranten. De eerste ontmoeting tussen fieldman en immigrant is belangrijk.

Pas aangekomen immigranten zijn veelal min of meer uit het lood geslagen. De fieldman moet zich hiervan goed rekenschap geven, anders wordt deze ontmoeting soms een onaangename gebeurtenis en dat is niet nodig.

Het is een belangwekkend beroep. Het geeft je een goede kijk op beweegreden, doel en geestelijk peil van de Nederlandse immigrant. En deze drie zijn zeer belangrijk en bepalen de houding van de immigrant tegenover zijn omgeving. En de omgeving let scherp op de immigrant. Meer dan hij beseft. God beziet hem door middel van Zijn kerk. Hoe gedraagt de immigrant zich tegenover zijn God en dientengevolge tegenover de Kerk.

De fieldman kijkt naar de immigrant en denkt: Is hij een aanwinst voor onze Christenheid in Canada of alleen maar „een persoon" die van 't ene wereldeel naar 't andere uitgeweken is zonder doel dan aards bezit te verzamelen.

De Canadese werkgever kijkt naar hem en beoordeelt hem.

De Canadese bevolking kijkt naar de immigrant en velt een oordeel.

Het woord is aan de immigrant om al deze vorsende vragers te beantwoorden. Wat een wereld van nieuwe mogelijkheden ligt open voor de immigrant! Wat een inspirerende gedachten.

—

De meeste moeilijkheden van een fieldman ontstaan, doordat de immigrant, zonder geldige reden, zijn morele verplichting van een jaar bij de werkgever te blijven, niet nakomt.

Dit houdt natuurlijk niet in, dat de immigrant ook dan moet blijven als de werkgever onredelijke eisen stelt of iets dergelijks. Maar als de werkgever redelijk is, al is het er soms niet bepaald plezierig, dan moet de immigrant toch volhouden, tot het jaar voorbij is.

Een immigrant die zomaar wegloopt, bederft het voor andere immigranten, voor de fieldman, voor de organisatie, ja zelfs voor de opbouw van onze kerk.

De immigrant diene het zo te bezien, dat het eerste jaar een betaling is van de prijs, welke betaald moet worden om in dit goede land een naam en een plaats in te nemen.

De fieldman als bemiddelaar hoort zo vaak: De Hollander is niet slecht in het werk, maar hij moest zijn woord houden. De immigrant verschuile zich niet door te zeggen, maar de farmer zus of zo, wij weten heel goed dat onze „goedheid" niet afhankelijk mag zijn van dat, wat onze naaste voor kwaad doet. Er is ons niet opgedragen volmaakt te zijn, zolang onze naaste goed tegen ons is, neen de opdracht luidt, zonder voorwaarde „Weest gij volmaakt . . . ."

Ik zeg dit niet om een soort meditatie-gelijkend woord te spreken, maar omdat ons christen-zijn onmiddellijk erbij wordt gehaald en m.i. terecht. Er is geen terrein of wij worden geconfronteerd met onze belijdenis, zelfs in de stal, en op het karwei. En daarom is het zo verdrietig te horen van een werkgever:"No sense going twice to church and leaving me like that . . ." Wat moet een fieldman dan zeggen?

Een betoog houden over het onrecht van generaliseren en van algemene conclusies trekken uit een bijzonder geval? Dwaasheid, een eerlijke immigrant is welsprekender dan een pleitende fieldman.

Dit alles is echter maar een zijde van de veelzijdige zaak immigratie. In een volgend artikel hoop ik een andere zijde te belichten.

MEDEDELING NO. 49

van het Bureau van de Nederlandse Landbouw- en Emigratie Attache te Ottawa

In het najaar van 1952 kwam een overeenkomst tot stand tussen de Federale Regering en de Provincie Ontario terzake van financiele steun aan immigranten, die korter dan een jaar in Canada verblijven en door ziekte of ongeval worden getroffen.

De Federale Regering en de Provinciale Regering van Ontario nemen ieder de helft van de kosten van ziekenhuisverpleging en sociale nazorg voor hun rekening van immigranten, die korter dan een jaar in Canada wonen en door de betrokken autoriteiten armlastig (indigent) worden bevonden tengevolge van ziekte of ongeval. De uitvoering van deze overeenkomst geschiedt geheel door de Provinciale authoriteiten.

In voorkomende gevallen dient men zich te wenden tot de **Municipal Council** of (in kleinere plaatsen) tot de **Municipal Welfare Officer** in de plaats van inwoning.

Bij opname in een ziekenhuis dient een door het ziekenhuis te verstrekken formulier te worden ingevuld, dat door het ziekenhuis bij de gemeentelijke autoriteiten wordt ingediend.

OTTAWA, 26 Februari 1953

Doeltreffend en goedkoop

Kosten slechts 20 cents per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing.

Box 234, Chatham, Ontario

Verloofd:
TINIE TEN KLOOSTER
en
CLARENCE SPIKMAN
OSPRINGE, R.R. 1, GUELPH
R.R. 2, HILLSBURGH
PASEN 1953

Zo de Heere wil hopen onze geliefde Ouders, Behuwd- en Groot-ouders
KLAAS KEEN
en
JANNA J. GANSEKOELE
op Maandag 11 Mei hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.
Hun dankbare kinderen
behuwd- en kleinkinderen
R.R. 1, BRADFORD, Ontario

HUWELIJK
Weduwnaar met drie schoolgaande kinderen, wonende in city in Zuid-Oost Ontario, zoekt kennismaking met vrouw of weduwe, leeftijd tot 40 jaar.
Brieven onder nummer B-18 aan het bureau Calvinist-Contact, Box 234, Chatham, Ont.

HUIS TE HUUR GEVRAAGD
voor gezin met kleine kinderen, liefst daar waar in de buurt werk te vinden is voor het gehele jaar of het grootste gedeelte van het jaar. Liefst zo gauw mogelijk.
Brieven aan
JOHN KELCH,
R.R. 3, Appin, Ontario

TE KOOP
NIEUW
PLOEG
MAAIER
DISC
Brieven onder nummer SE 17 bureau Calvinist-Contact, Box 234, Chatham, Ont.

SCHRIFTELIJKE LESSEN ENGELS
Lessen voor Beginners, Gevorderden en Kerktaal
Ook uitspraak. Laag lesgeld.
Vraagt inlichtingen en proeflessen
DUTCH INSTITUTE
R. 2, Box 103, Willard, Ohio, U.S.A.

Een Zomerzotheid

WOENSDAG 15 APRIL
8 UUR N.M.
DELTA COLLEGIATE
1284 MAIN STREET EAST
HAMILTON ONT.

Zie pagina 13 in dit blad

AANTREKKELIJKE AANBIEDINGEN

Kapperszaak met biljartzaal en tabakswinkel in Thedford; prijs slechts $3000.— met $2000.— contant.

10 acres tuinbouwgrond (muck), Grand Bend district voor slechts $3000.—.

Garage, benzinepompen, farm & car agentschap aan Highway no. 7, groot gebouw voor slechts $6500.—, te koop met $3000.—.

50 acres fruit farm, moderne gebouwen, woning (brick) met 9 vertrekken, ingelegd linoleum vloer beneden, 4 dlg. badkamer, kelder onder het hele huis, automatische kolenverwarming,dubbele garage, nw. stalen barn 32x60, implement shed 20x60, nw. kippenhok 20x40. Deze farm is gelegen te Ravenswood, 1 mijl vanaf de lake; er zijn 400 perzikbomen en 1 acre druiven. Afzet van producten aan touristen. Volle prijs $18.000.—, kan gekocht worden met $6000.—, of iets minder, contant, de rest tegen 5%.

Bakkerij, woning met 7 vertrekken boven, volle prijs $8500.—, ongeveer $4000.— contant, de rest in maandelijkse termijnen. Dit is de enige bakkerij in wijde omtrek, geen concurrentie.

100 acres farm aan Highway 22, prima gebouwen, goed land, geheel gedraineerd, waterleiding in huis en barn, kolen en hout centrale verwarming in huis. Volle prijs $15000.—, contant $6000.—, de rest tegen 5%.

Spreek met
ANTHONY VAN DYK
THEDFORD, Ont. — Telefoon 144
vertegenwoordiger van
HAROLD O'BRIEN
Real Estate, Chatham
Queen St. (vlak bij School St.)
Telef. 334
CHATHAM, ONTARIO

LAGE PRIJZEN LAGE DOWNPAYMENTS

boerderijen en huizen in het welvarende Niagara-district.

Schrijf of bezoek
F. L. LAUNDRY
Realtor
44 King St. Beamsville, Ontario
Telef. 290

U kunt ons schrijven in het Hollands of Engels

Wenst U een mooie Foto?

Wij maken alle opnamen, zoals:
PASFOTO'S, FAMILIEGROEPEN ENZ.

Specialiteit in kleurenfoto's. Stuur even bericht en wij komen bij U aan huis, ook voor gelegenheid foto's speciale tarieven. Ook ontwikkelen en afdrukken wij uw films.

H. VAN VLIET
Wyoming, P.O. 125, Ont.
Bestellingen worden ook aangenomen bij W. DEN HARDER, Wyoming

VOORJAARS AANBIEDINGEN

Nieuwe woning
Nieuw huis (frame) met 5 vertrekken, 1½ mijl vanaf Chatham aan geplaveide weg. $6300.—, contant $2200.

3 Acres
Goed huis (frame) met 5 vertrekken en 3 acres eerste klas land, ½ mijl vanaf Ridgetown. $5500.—.

5 Acres
Henry St. Ridgetown, eerste klas tuinbouwgrond, woning (frame) met 6 vertrekken, kleine schuur 12 x 12, garage. Tegen de bespottelijk lage prijs van $2400.—.

15 Acres
Tuinbouwbedrijf, 1 mijl vanaf Chatham, eerste klas land, alle soorten vruchtbomen en struiken, woning met 8 vertrekken, kleine schuur, garage $9000.—.

50 Acres
goede clay loam, werkelijk goed huis, gelegen bij Rutherford. $8000.—.

50 Acres
Bij Florence, goede clay loam, 12 acres tarwe, woning (frame) met 7 vertrekken, barn 75 x 35. $8000.—.

GEOFFREY VAN RAAY REAL ESTATE
Geld te leen
voor onroerende goederen
PARKEERPLAATS BIJ KANTOOR
190 Wellington St. W. — Phone 3037
Res. Phone 2818-2
Chatham, Ontario

VOORJAARS-AANBIEDING rond Rocky Mountain House, Alberta

Aant. acres	prijs	downpayment
297	$ 4000.—	$2000.—
285	$ 4000.—	$2000.—
160	$ 2500.—	$2500.—
160	$ 4000.—	$1000.—
160	$ 2150.—	$2150.—
320	$ 4700.—	$2350.—
160	$ 4000.—	$2000.—
160	$ 2000.—	$2000.—
480	$14000.—	$3000.—
320	$ 3200.—	$ 700.—
160	$ 2000.—	$ 500.—
480	$ 4800.—	$ 500.—
320	$ 3200.—	$ 800.—
320	$ 3200.—	$ 500.—
160	$ 2000.—	$ 800.—
160	$ 1500.—	$ 300.—

Goede mogelijkheden voor gezinnen met meerdere werkkrachten, daar er ook 's winters werk is. Wacht niet! Vraagt inlichtingen bij:
CASEY AASMAN
Box 94, Barnwell, Alberta

VAN DELFT'S BOOKHOUSE

Het boek „Storm over Nederland" verschijnt eind Maart. Een boek, waarin een beklemmende beschrijving wordt gegeven van de ontzagwekkende ramp die Nederland trof. Bestelt nog heden daar de aanvraag zeer groot is. Ruime keuze in Bijbels, Psalmboeken, Wandteksten, Dagboeken, Leesboeken, Studieboeken, Samenspraken en Voordrachten. Catalogus op aanvrage.

223 Hess St. Hamilton, Ontario

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres:
P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ______________________________

Post-adres ______________________________

Indien nodig naam van werkgever en adres:

____

____

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland

____

Adres ______________________________

Naam van persoon die abonnement opgeeft

in Canada ______________________________

Adres ______________________________

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres: Box 234, Chatham, Ontario, en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES

(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ______________________________

____

Indien nodig naam van werkgever en adres:

____

Post-adres ______________________________

TEGENWOORDIG ADRES